"I hear of Sherlock everywhere"

Sherlockiana

MEDDELELSER FRA

SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK

THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Vesterbro 60 . 9000 Aalborg . Telefon (08) 12 39 13

Nr. 1, 1984 . 29. Aargang

Ansvarhavende:
Klubbens Præsident.
Tegneren Henry Lauritzen

Aarsmøde & Generalforsamling

(Fotos: Hans Erik Westerberg)

25 Medlemmer mødte op, til Trods for at fem af vore ellers sikre Deltagere maatte undværes. Bjarne Nielsen og Åke Runnquist opholdt sig i USA, og Mette og Anders Fage-Pedersen og Leo Lemvigh var lovligt forhindrede i at være med. Men de 25, der deltog, havde vist en god Aften ud af det. Knud Larsen og Frue, Restaurant Baker Street, havde sørget for den lækre Mad, og Stemningen var god lige fra Starten.

De fire conaniske Skaaler, som udbragtes under Desserten, havde i Aar følgende Proponenter: The Woman, Alvin Andersen - Brother Mycroft,

Leif Bach - Mrs. Hudson, Lene Bach - og The Second Mrs. Watson blev taget under Behandling af den vittige Niels Birger Wamberg. Desværre maatte vi altsaa savne Anders Fage-Pedersens traditionelle Indsigelse mod den sidste Skaal: "Der findes ikke nogen Second Mrs. Watson!" - Formentlig har Dr. Watson ogsaa selv følt, at Kone Nummer Et var Second to None!

Lene Bach, som motiverede Skaalen for Mrs. Hudson, modtog fra Niels Klerk, som Tak for sin smukke Præstation, Mrs. Hudson's Kogebog med dejlige Illustrationer af Mads Stage.

Efter Spisningen, og efter at vi havde strakt Benene, gik man over til Generalforsamlingen, der startede med, at Læge Erik Drewsen rent rutinemæssigt blev valgt til Dirigent. Drewsen overgav Ordet til Præsidenten, og denne begyndte med Mindeord for vort afdøde Medlem, den fremragende Journalist og Forfatter, Henrik V. Ringsted. Forsamlingen rejste sig.

Før Aarsberetningen lod Præsidenten som sædvanlig forskellige Bøger, Skrifter og Julekort af sherlockiansk Interesse cirkulere. Selve Aarsberetningen behandlede blandt andet Udstillingen "Krimien i Danmark," der nu er aabnet paa Det kgl. Bibliotek, og et amerikansk Projekt, "A Day in the Sherlockian World," hvor Sherlockianere Verden over skal beskrive, hvilke conaniske Tanker og Teorier, de beskæftigede sig med den 27. December 1983. Den 27. December er som bekendt "the second morning after Christmas", og vi véd nok fra The Blue Carbuncle, hvad der skete den Dag.

Sherlock Holmes forlangte altid "data", saa Medlemmerne fik serveret en Række Data. Der omtaltes derpaa de sherlockianske Galopløb i Aalborg, som sidste Aar var blevet til tre Løb: Silver Blaze Sweepstakes, Professor Moriarty Memorial - og det nye Baskerville Handicap. Det oplystes, at Sherlock Holmes Løbene i Aar rides Lørdag den 19. Maj - og saa maa man jo haabe paa: med Tilrejsende fra Ind- og Udland.

Det vellykkede Fællesmøde med Poe-Klubben indeholdt igen i 1983 en spændende Krimi-Quiz, hvor Førstepræmien var intet mindre end Sherlock Holmes' Revolver. Den vandtes af vor Vicepræsident, Niels Birger Wamberg. Pas paa! Det er Skudaar!

Nye Bøger og Publikationer fra den sherlockianske Verden nævntes, og til Slut enedes Medlemmerne om, at Præsidenten maatte kunne holde til endnu een Sæson. Næste Aarsmøde afholdes Lørdag den 5. Januar 1985 i Restaurant "Baker Street."

Valg til Bestyrelsen resulterede i Genvalg, og Skatmesteren, Aage Rieck Sørensen, aflagde sit Regnskab, der udviste et mindre Underskud, men ikke værre, end at der ikke blev Tale om Kontingentsforhøjelse.

Saa talte Nils Nordberg om Sherlock Holmes og det overnaturlige og uforklarlige - saadan som vi møder det i The Sussex Vampire, The Devil's Foot og navnlig The Hound of the Baskervilles. Om Slangen i The Speckled Band meddelte Nils, at den paagældende Slange i Virkeligheden var stokdøv - at den ikke kunde udstaa Mælk, og at den i hvert Fald slet ikke kunde klatre op ad Klokkestrengen til Ventilatoren. Nils fik varmt, fortjent Bifald for sin Redegørelse.

Højesteretssagfører Niels Klerk fremførte efter Foredraget tre skarpsindige Kommentarer til det - og nævnte derpaa en ny engelsk Bog, der omhandler en Privatdetektiv, en Munk, ved Navn Broder William af Baskerville. Det forlyder, at Bogen vil udkomme paa dansk her i Forsommeren 1984.

Da der ikke var mere at fremføre under Punktet "Eventuelt", afsluttede Dirigenten Generalforsamlingen, idet han takkede for Ro og god Orden.

Tiden var blevet fremskreden, og snart kastede Medlemmerne sig med genvundet Appetit over Fru Larsens lækre Smørrebrød, der serveredes som Natmad. Herunder herskede den sædvanlige livlige og muntre Stemning, men vi maatte slutte. Det var vanskeligt at bryde op, men Restauranten skulde lukke.

Der har været Forlydende om, at nogle af de ihærdigste Medlemmer efter Aarsmødets Afslutning og Opbruddet begav sig paa Bodega for at faa en lille En til Ansigtet. Men vi vægrer os ved at fæste Lid til slige Rygter.

Sherlock Holmes Klubben

Vi siger hjertelig Velkommen til et nyt - men langtfra ukendt - Medlem: Lise Lotte Frederiksen - gift med Kristian Hasle Cordtz!

Vor Skatmester gør opmærksom paa, at Kontingentet - som ogsaa omfatter Sherlockiana - stadigvæk andrager 75 Kr. (Studerende og Pensionister: 35 Kr., Ægtepar: 120 Kr.) - Abonnementsprisen for Sherlockiana er i Danmark: 35 Kr., i Sverige og Norge: 35 dKr., i England: £4 og i U.S.A.: $8 for eet Aar, $15 for to.

Sherlock Holmes i New York

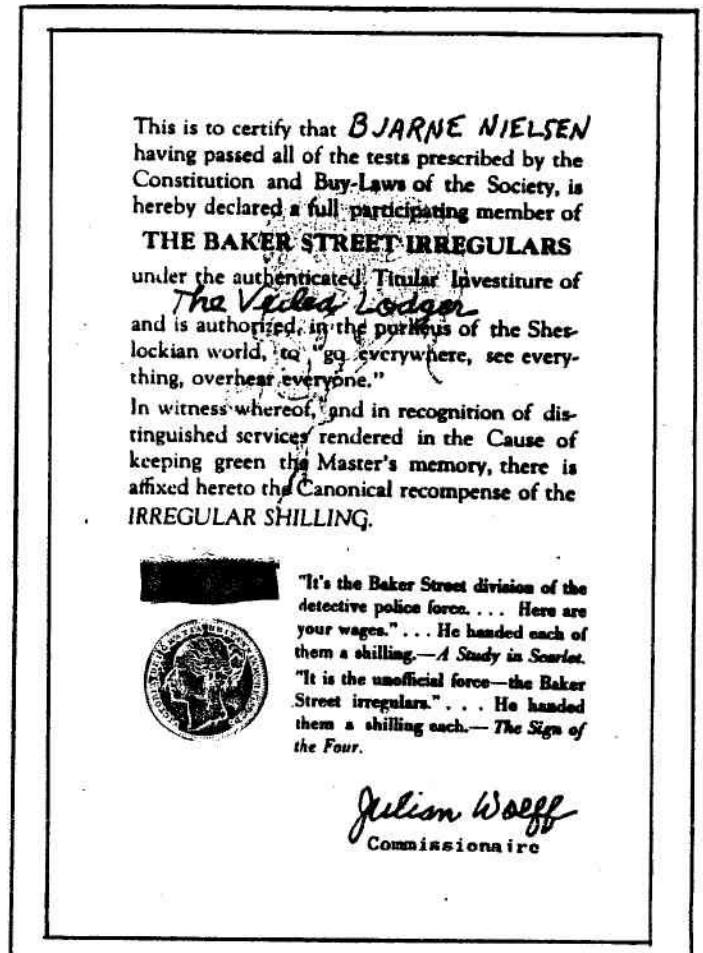

This is to certify that BJARNE NIELSEN having passed all of the tests prescribed by the Constitution and Buy-Laws of the Society, is hereby declared a full participating member of

THE BAKER STREET IRREGULARS

under the authenticated Titular Investiture of The Veiled Lodger and is authorized, in the purlieus of the Sherlockian world, to "go everywhere, see everything, overhear everyone."

In witness whereof, and in recognition of distinguished services rendered in the Cause of keeping green the Master's memory, there is affixed hereto the Canonical recompense of the IRREGULAR SHILLING.

"It's the Baker Street division of the detective police force. . . . Here are your wages." . . . He handed each of them a shilling.—*A Study in Scarlet.*

"It is the unofficial force—the Baker Street irregulars." . . . He handed them a shilling each.—*The Sign of the Four.*

Julian Wolff
Commissionaire

Fint afpasset Tidsforskellen mellem New York og København ringede Åke Runnquist til "Baker Street" umiddelbart før Aarsmødet tog sin Begyndelse for at meddele den glædelige Nyhed, at Bjarne Nielsen var blevet udnævnt til B.S.I. - Beviset herfor bringes ovenfor i noget formindsket Gengivelse - og som det ses, har Bjarne faaet tildelt Investiture-Titelen The Veiled Lodger. Paa Dokumentet er hæftet den irregulære victorianske Shilling. - Vi ønsker Bjarne til Lykke!

Af

Bjarne Nielsen, B.S.I.

"The Baker Street Irregulars" (den officielle amerikanske Sherlock Holmes Klub) fejrede 50 års jubilæum i år. Foreningen har taget navn efter de gadedrenge, Holmes undertiden brugte til at skaffe oplysninger. De kunne færdes overalt, uden at nogen lagde mærke til dem, og som belønning fik de hver en shilling. Denne shilling bliver stadig uddelt af Dr. Julian Wolff ved årsmiddagen. Med shillingen følger et "investiture", d.v.s. et navn. Oprindelig tog man navne efter de tres sager, hvori Sherlock Holmes optrådte, men da listen nåede op over de tres, måtte man finde på noget nyt. Derefter blev det navne eller blot ting fra historierne, som f.eks. "The Battered Tin Dispatch Box" efter den kuffert, som Watson havde stående i en box i sin bank. Den indeholdt noterne om alle de af Holmes sager, som verden endnu ikke var beredt at høre om.

Indtil dato er der uddelt 393 shilling'er, og af disse er 276 "investitures" stadig i live. Med årets uddeling er Danmark atter ledende i Skandinavien, idet vi nu kan prale af tre (3) investitures, hvorimod Sverige kun har 2, og Norge ligger i bunden med en enkelt. En enkelt er ganske vist afgået ved døden, nemlig stifteren af Sherlock Holmes Klubben i Danmark, A.D.Henriksen, men de to andre lever i bedste velgående: Tegner og forfatter Henry Lauritzen, præsident for Sherlock Holmes Klubben samt undertegnede, der i år blev hædret med denne udmærkelse, hvilket berettiger mig til at sætte et B.S.I. (Baker Street Irregular) efter mit navn, noget der virkelig sætter skel mellem Sherlockianere i hele verden.

Festlighederne i anledning af årsmiddagen begyndte allerede torsdag eftermiddag. Programmet er omfattende, og da de fleste kommer fra alle hjørner af USA og enkelte helt fra Danmark, Sverige, Australien og Japan, ville det nok også være for lidt med blot en enkelt middag. Derfor er der allerede cocktails i vestibulen i hotel Algonquin på 44. Gade torsdag eftermiddag ved fem-tiden. Vestibulen fyldes hurtigt op af snakkende, diskuterende og gestikulerende Sherlockianere med og uden deerstalkers. Det siges, at man kan kende nybegyndere fra de garvede ved hjælp af hatten. Kun de nye bruger den. For ikke at virke alt for amatøragtig undlod jeg selv at iføre mig den særprægede men til tider praktiske hat, og jeg

blandede mig dristigt med "de gamle". Heldigvis kendte jeg en hel del fra turen rundt i USA, så jeg faldt hurtigt ind. Desuden er alle meget åbne og venlige, og man bliver ustandselig spurgt, om der er noget, de kan gøre for een. Det var der naturligvis, men problemet var så ganske afgjort vanskeligt at løse, da der var alt for mange gæster og alt for få tjenere.

Ved sekstiden spredtes folk for alle vinde for at gå til middag. Traditionen tro afholder man om torsdagen en Von Bork-middag, men da den skal være improviseret, er det lidt svært at afgøre, hvilken af de mange afholdte middage, der er den "rigtige". Von Bork var den tyske spion, som Holmes afslørede i sin sidste sag "Spioncentralen". Jeg kom med i et selskab på tyve mennesker, og det lykkedes os utroligt nok at få et samlet bord i en lille restaurant i nærheden. Jeg vil naturligvis hævde, at dette var den "officielle" Von Bork-middag, men rimeligt pålidelige kilder oplyser mig om, at adskillige af de andre hævder det samme, hvilket nok en dag vil sætte klubbens historikere grå hår i hovedet.

Efter denne middag var torsdagens "officielle" program overstået, og klokken var da også blevet henad midnat. Men tro endelig ikke, at man dermed fik lov at gå til ro. Resten af natten var der "after-parties" på hotelværelserne. På Royalton, hvor Deres udsendte medarbejder boede (af økonomiske årsager.. Et værelse på Algonquin på den anden side af gaden koster $90) væltede en uendelig strøm af Sherlockianere rundt på gangene fra værelse til værelse med flasker, glas og snacks. Der var Limerick-konkurrencer, dans, barbershop-sang og anden underholdning. Her skal ikke afsløres mere. Selv lykkedes det mig at synge firestemmigt med John Nieminsky fra Chicago akkompagneret af Ann Byerly på tværfløjte. Det lød kønt, syntes vi, men pludselig var vi helt alene. Folk bliver umusikalske ud på de små timer.

Fredagen startede ukristeligt tidligt. Allerede klokken otte kimede telefonen på hotelværelset. De første, der ellers kristeligt nok også havde været de sidste aftenen før, var allerede oppe og klar til lidt før-morgenmad inden den officielle Mrs. Hudson-morgenmad på Algonquin. Jeg gik med, da jeg fra veteraner havde hørt, at Mrs. Hudson-morgenmaden var sjov men havde meget lidt med morgenmad at gøre - hvilket atter akyldtes den forkerte fordeling af antallet af gæster og tjenere.

Næppe havde man fået rejst sig fra morgenmaden, før turen gik til "The Old Homestead", hvor der afholdtes mindefrokost for skuespilleren William Gillette. Herefter gik man i spredt orden til The Mysterious Bookshop på 59. Gade, hvor Otto Penzler bød på vin og snacks.

Ved femtiden vendte man tilbage til hotellerne for at klæde om til festmiddagen, der holdtes på Regency. I min naivitet havde jeg lyttet til folk, der hævdede, at smoking var obligatorisk, hvorfor jeg til stor moro for en del mødte op i en sådan. Nu har jeg en smoking og kun få lejligheder til at lufte den, så det gjorde ikke så meget, men blandt visse "garvede" irregulars er det ikke god tone at iføre sig smoking. Problemet smoking/ikke smoking har også været fremme i Sherlock Holmes Klubben i Danmark. Et nyt medlem foreslog det engang, og præsidenten, Henry Lauritzen, der altid er villig til at være demokratisk, når han er sikker på udfaldet, kastede spørgsmålet ud til almindelig afstemning. Een for, resten imod. Vi har ikke siden set vedkommende i klubben.

Ved middagen deltager kun herrer. Kvinderne, "The Adventuresses of Sherlock Holmes" (ASH) fejrede deres middag hos Keen's, hvor der var teater, middag og senere forpremiere på et "off-off-Broadway"-stykke, "Operetta, My Dear Watson".

På Regency starter man hvert år med et cocktail-party, hvor man kårer "the Woman", opkaldt efter Irene Adler fra historien om en "Skandale i Böhmen" ("to Sherlock Holmes she was always <u>the</u> Woman"). Så snart

hun er kåret, bliver hun hurtigst muligt gelejdet ud, så kun herrene er tilbage. Utallige forsøg er gjort på at få kvinderne indbudt, men alt har hidtil slået fejl. ASH startede oprindeligt med, at seks kvinder gik rundt udenfor Regency med skilte: "BSI unfair to women". Ondsindede rygter vil vide, at overløbere som Jon Lellenberg, John Bennett Shaw og Peter Blau trakterede dem med drinks og holdt paraplyer for dem, da det begyndte at regne. Nogle vil endog hævde, men det er forhåbentlig blot en skrøne, at d'herrer selv gik rundt med skiltene.

Middagen er traditionsrig og lang. De faste indslag består bl.a. i afspilning af gamle plader James Montgomery, der synger sangen om "Aunt Clara", hvor alle har lov at synge med - og gør det. Bliss Austin fortalte om BSI's historie, og det samme gjorde Robert Harris. Aftenens overraskelse var nok, at Isaac Asimov på trods af en netop overstået operation mødte op for at afsynge en sang. Han var dog ikke ganske tilfreds med at være til stede, idet han før operationen havde forestillet sig, at han ikke ville overleve den. Derfor havde han indsunget sangen på bånd, så den kunne blive afspillet efter hans død, hvilket ville have medført tredive minutters stående bifald. Så da han vågnede op, og fik at vide, at han ville overleve, var hans første tanke: "Satans! Der røg chancen for tredive minutters bifald". Han fik det alligevel - næsten.

Efter middagen sluttede herrerne sig til ASH'erne på Keen's, hvor de hurtige netop kunne nå at overvære "Operetta, My Dear Watson". Andre foretrak efter den lange middag baren, hvor fadøllet flød livligt. Derefter gik turen tilbage til hotellerne, hvor foregående aftens forløb mere eller mindre gentog sig. "After-parties" med sang, flasker samt som fornyelse et bryllup forrettet af Andrew Jay Peck, der siges at være autoriseret til at udføre den slags. Personligt tør jeg dog ikke stå inde for sandheden i dette, men da jeg ikke selv var parthaver i foretagendet (så rigeligt flød fadøllet heller ikke) har jeg jo ingen grund til bekymring.

Da lørdagens morgenmad (atter frygteligt tidligt) var overstået mødtes The Baker Street Cinematograph Society på et af hotelværelserne for at se film. Det var traditionen tro Chris Steinbrunner, der arrangerede dette, og i år viste han Bill Rabe's film fra 1950-erne om en tur fra London til Reichenbach Faldet i Sherlock Holmes fodspor og bagefter en stumfilm med Eille Norwood i rollen som Holmes i "The Man with the Twisted Lip".

Om eftermiddagen deltog de fleste i Julian Wolff's cocktail party i Grolier Club, hvor køen foran baren vidnede om stor tørst.

Aftenens middag blev for manges vedkommende henlagt til "Bogey's", hvorefter hotellerne atter var rammen omkring rivaliserende after-parties.

Søndag sov man en smule længere. Selv blev jeg dog vækket allerede klokken otte, hvorefter jeg var til brunch med Charley Shields fra Chicago. Klokken ti havde jeg en aftale med Åke Runnquist fra Stockholm. Det viste sig at være en brunch i Central Park med Mike Wheelan og hans kone. Da klokken var eet, havde jeg drukket et utal af kopper kaffe samt et par af de traditionelle Bloody Marys, der er amerikanernes svar på vores bitter. Ved denne tid skulle jeg møde et par andre, der hev mig sydpå til Greenich Village, hvor et par piger fra ASH havde inviteret os på endnu en brunch. Her nægtede min mave at være med længere. Tre gang "egg benedictine" på een dag er for meget. Mens de andre nød deres æg og pandekager og omeletter holdt jeg servitricen i fast rutefart med fadøl. Og klokken fire var der afgang til Kennedy lufthavnen, hvor flyet hjem til gamle Danmark ventede.

Temmelig udmattet ankom jeg mandag middag (lokal tid), og mit eneste problem var: Hvem fanden var i grunden denne Sherlock Holmes, de allesammen snakkede om?

Storm og Havblik

The University of Minnesota har sikret sig Verdens største Sherlock Holmes Samling, naar John Bennett Shaw engang dør - det ske sent. Samlingen bestaar af omkring 9.000 Bøger, inclusive en Række Førsteudgaver, 19.000 Avisudklip, Buster (bl.a. en Chokoladefigur, der opbevares i Køleskabet), Film, T-shirts, Skakbrikker osv. Udover sin Samlervirksomhed har John gennem en Aarrække dyrket sin Foredragsvirksomhed rundt om i U.S.A. og Europa, og de, der har hørt John vittigt forelæse om Sherlock Holmes, har været ude for en Oplevelse, der huskes.

Anders Fage-Pedersen har glædet sine Venner ved at sende dem en Publikation: "Kort sagt: - den nøgne sandhed." Som man kunde forvente det fra hans Haand, er det en baade original og morsom Ting.

Vi har modtaget Brev fra Sue Brown, "The Secretary to Sherlock Holmes," Abbey National Building Society, 221b Baker Street, London. Det er Sue Brown, der besvarer de omkring tyve Breve, der hver Uge sendes til Mr. Holmes. Grunden til Sue Brown's Henvendelse er den, at hun ønsker at sidde inde med Facts og Data angaaende de forskellige Sherlock Holmes Selskaber. De ønskede Oplysninger er prompte afsendt.

Vort Medlem, Turistchef P.E. Jensen, Aalborg, er blevet forfremmet! Den 1. Marts 1984 tiltraadte han Stillingen som Vicedirektør i Danmarks Turistraad. Inden Farvellet med Aalborg hædrede Aalborg Turistforening P.E. ved en Afskedsreception, hvortil der var mødt et Hav af Nordjyder.

Politiadvokat Leo Lemvigh er en fin PR-Mand for Sherlock Holmes. Den 9. Februar var Leo i Fjernsynet sammen med Erling Bundgaard i Programmet "En anden Snak," og han fortalte en Del om Sherlock Holmes Klubben, fremhævede "Broderskabet," nævnte Restaurant "Baker Street" og fremviste en Mursten fra det nedrevne 221 B Baker Street. Alle, vi har talt med, viser sig at have set Udsendelsen - og alle synes at have været begejstrede for det meget interessante Program.

Den amerikanske Skuespiller William Powell er død, 91 Aar gammel. Særligt kendt blev Powell for de herlige Film om Den tynde Mand, han indspillede sammen med Myrna Loy; men han nævnes her, fordi han fik sin Debut "som Skurken i Stumfilmen Sherlock Holmes i 1922."

The Sherlock Holmes Journal fortæller, at Leon og Leonie Holmes, som bor i Nærheden af Adelaide i Australien, dyrker Vin - og efter sigende ganske herlig Vin - som vi desværre ikke har smagt. Blandt Mærkerne er en "Dr. Watson Claret" og en "Sherlock Holmes Tawny Port." Den engelske Journal giver Adressen paa "the Holmeses" (The Holmes Estate, Box 59, Mt. Pleasant, 5235, South Australia) - og fortæller, at Vinen kan sendes til hele Europa.

Bladet Jury skrev fornylig, at John Barrymore portrætterede baade Sherlock Holmes og Professor Moriarty i en og samme Film. - Vi tvivler paa Rigtigheden! Der maa vist sigtes til Goldwyn-Filmen fra 1922, hvor John Barrymore spillede Holmes, og Gustav von Seyffertitz var Moriarty. Paa det kendteste Billede fra Stumfilmen viser von Seyffertitz imidlertid en Profil, der næsten ligner Barrymore's mere end Barrymore's. Dette kan have bevirket Fejltagelsen - hvis der da er Tale om en Fejltagelse!

Titlen til denne Rubrik er foreslaaet af Per Brink Abrahamsen! - Tak!